

Narrække hen, hvori dette Etablissement ikke er blevet benyttet, antager Udvalget, at, naar engang et Skib skulde komme i det Tilfælde at blive henviist til Kyholm, vilde det komme der under meget uheldige Omstændigheder, idet Personalet vistnok vilde mangle den fornødne Ovelse og Erfaring til at behandle et saadant Skib og det dertil hørende Mandskab paa den rette Maade. Udvalget mener derfor, at det vilde være hensigtsmæssigere at indskrænke det faste Personale ved dette Etablissement til det nødvendige Tilsyn med Bygninger o. s. v., og at man forøvrigt skulde vente, indtil det Tilfælde indtraf, at den havde Brug for dette Etablissement, og da sende duelige Folk her fra Kjøbenhavn over til Kyholm for at iagttage alt Fornødent, saalænge et saadant Skib var tilstede. Man er overbevist om, at foruden den Omstændighed, at en sliq Foranstaltning vilde medføre færre Befolkninger, vilde ogsaa Skibenes Besætning være langt bedre tjente med denne Fremgangsmaade, og Udvalget har derfor foreslaaet, at Udgifterne til Etablissementet paa Kyholm skulde deles saaledes, at en Deel, nemlig 1,000 Rd., opføres som faste Udgifter, og den øvrige Deel, om trent 5,000 Rd., skulde staae til Disposition for mødende Tilfælde. Udvalget indrømmer imidlertid, at det kan have sin Bænkelse allerede til Begyndelsen af næste Finantsaar at gennemføre denne Foranstaltning, og det har derfor foreslaaet, at der i Finantsloven for næste Aar skulde tilføies den Bemærkning, at den sidstnævnte Sum ogsaa skulde kunne anvendes til faste Udgifter, forsaavidt det maatte være nødvendigt.

Den høitagtede Justitsminister har foreslaaet, at der ogsaa iaar paa Budgettet skulde opføres en Sum af 300 Rd. til „Comiteen for moralisk fordærvede Personers, især den opvoksende Ungdoms Forbedring“. Ministeriet har tilstillet Udvalget Oplysninger om det under denne Comitee hørende Institut paa Glakkeberg, og jeg skal tillade mig at meddele nogle af disse. Dette Institut har været i Virksomhed siden 1836, Elevernes Antal har varieret imellem 26 og 52; der findes fortiden i Institutet 37. Eleverne modtages som oftest i en Alder fra 10 til 15 Aar, og den Tid,

hvori de opholde sig der, falder gjerne imellem 1 og 4 Aar. Fra dette Institut er der ialt afgang 166 Elever; af dette Antal er den forsøgte Forbedring kun mislykket med 11, hvorimod 105 have opført sig særdeles godt. En af dem er endogsaa under Krigen bleven Dannebrogsmænd og Ridder af den russiske St. Anna-Orden. Institutet har nu en Gjæld af 6,100 Rd., en aarlig Underbalance af 4 a 500 Rd., og det kan altsaa ikke undvære de 300 Rd., som det i en Række af Aar har havt af Statskassen. Justitsministeren foreslaaer derfor, at dette Institut ogsaa for Fremtiden skal have et aarligt Tilskud af 300 Rd., og Udvalget tiltræder dette Forslag.

Justitsministeren: Hvad det under Nr. 8 af Udvalget betræffende Dvarantaines væsenet stillede Ændringsforslag angaaer, har jeg ikke Noget derimod at erindre. Jeg er kjender, at der er Meget, som taler for, at Forholdene paa Kyholm ordnes paa den af den ærede Ordfører antydede Maade; men hvorvidt det imidlertid lader sig gjøre, derom kan jeg for Diebliffet ikke have nogen bestemt Mening. Sagen er sat i Bevægelse, idet jeg har ladet indhente Oplysninger desangaaende fra Mænd, som have et nøie Kjendskab i saa Henseende. Ministeriet har imidlertid ikke hidtil modtaget nogen Oplysning, og som Følge deraf kan jeg fortiden heller ikke udtale nogen bestemt Mening derom; kun Saameget kan jeg love, at, saasnart Oplysningerne ere modtagne, vil Sagen komme under noiere Overveelse og, forsaavidt Forholdene tilstede det, den antydede Forandring finde Sted.

Monrad: Der er vistnok saa meget større Haab om, at dette Forslag vil kunne gennemføres, som Lægen, efter hvad der er sagt mig, ikke længer opholder sig paa Kyholm, men paa Samsø. Det vil derfor ogsaa være i Overensstemmelse med den historiske Udvikling, naar man flytter et større Personale bort fra Den, at man da raader Bod paa de enkelte mødende Tilfælde. Efter Udvalgets Tanke vil man paa ingen Maade spare Folk alle nødvendige Udgifter, men man har troet, at de Apothekervarer og de Personer, som